വെളിപാട്

I. എബ്രായരിലെ ശബ്ബത്തിൻ വിശ്രമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ധാരണ നമുക്കുണ്ടായിരിക്കണമെങ്കിൽ, വേദപുസ്തകത്തിൽ ശബ്ബത്തിൻ വിശ്രമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യത്തെ പരാമർശത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം നാം അറിയേണ്ടതാവശ്യമാണ്

- ദൈവം മനുഷ്യനെ തന്റെ ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചു, അവന് ദൈവത്തിന്റെ അധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ദൈവം സംതൃപ്തനായി തീരുകയും ഏഴാം ദിവസം വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു; മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ ആവിഷ്കരിക്കുകയും ദൈവത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ശബ്ബത്തിൻ വിശ്രമം തന്റെ ഹൃദയാഗ്രഹത്തിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സംതൃപ്തിയാണ്. മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത് വേല ചെയ്യുവാനല്ല, ദൈവത്താൽ സംതൃപ്തനാകുവാനും ദൈവത്തോടുകൂടെ വിശ്രമിക്കുവാനുമാണ്. ദൈവം സകലതും ചെയ്യുകയും സകലതും പൂർത്തിയാക്കുകയും സകലതും ഒരുക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും, മനുഷ്യൻ തന്റെ എല്ലാ വേലയും നിർത്തണം എന്നുമാണ് ശബ്ബത്ത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്; ശബ്ബത്ത് ആചരിക്കുക എന്നാൽ നമ്മുടെ വേല അവസാനിപ്പിച്ച്, ദൈവത്തെയും അവൻ നമുക്കുവേണ്ടി നിവർത്തിച്ച എല്ലാറ്റിനെയും നമ്മുടെ ആസ്വാദനവും വിശ്രമവും സംതൃപ്തിയുമായി എടുക്കുന്നതാണ്; ഇതാണ് ദൈവത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ. പുതിയ യെരൂശലേം ദൈവത്തിന്റെ ആത്യന്തികവും ശാശ്വതവുമായ ശബ്ബത്തിൻ വിശ്രമമായിരിക്കും, കാരണം അവിടെ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട എല്ലാ വിശുദ്ധന്മാരും ദൈവത്തെ തേജസ്സിൽ പൂർണ്ണമായി ആവിഷ്കരിക്കുകയും നിത്യതയോളം ദൈവത്തിന്റെ അധികാരത്തോടുകൂടെ വാഴുകയും ചെയ്യും. [Gen. 1:26] അനന്തരം ദൈവം: നാം നമ്മുടെ സ്വരൂപത്തിൽ നമ്മുടെ സാദൃശ്യപ്രകാരം മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കുക; അവർ... എല്ലാത്തിന്മേലും വാഴട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു [Gen. 2:2] താൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയൊക്കെയും ദൈവം തീർത്തശേഷം താൻ ചെയ്ത സകല പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും ഏഴാം ദിവസം നിവൃത്തനായി. [Exo. 20:8] ശബ്ബത്ത് നാളിനെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ ഓർക്ക.

II. ശബ്ബത്തിൻ വിശ്രമം കനാൻ എന്ന നല്ലദേശത്താൽ മുൻകുറിക്കപ്പെടുന്ന നമ്മുടെ വിശ്രമമായ ക്രിസ്തു ആണ്; ക്രിസ്തു മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളിൽ വിശുദ്ധന്മാർക്ക് വിശ്രമമാണ്

- ദൈവത്തെ ആവിഷ്കരിക്കുകയും പ്രതിനിധീകരിക്കുകയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയും, തന്റെ വേലയിൽനിന്ന് വിശ്രമിച്ച് സ്വർഗത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഇരിക്കുകയും ചെയ്ത സ്വർഗീയ ക്രിസ്തുവാണ് സഭായുഗത്തിൽ നമ്മുടെ ആത്മാവിലുള്ള നമ്മുടെ വിശ്രമം. സഹസ്രാബ്ദ രാജ്യത്തിൽ, സാത്താനെ ഭൂമിയിൽനിന്ന് നീക്കം ചെയ്തതിനുശേഷം, ക്രിസ്തുവിനാലും ജയാളികളായ വിശുദ്ധന്മാരാലും ദൈവം ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുകയും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുകയും തൃപ്തനാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; അപ്പോൾ രാജ്യത്തോടുകൂടെയുള്ള ക്രിസ്തു, അവനോടുകൂടെ സഹ-രാജാക്കന്മാരും അവന്റെ വിശ്രമം പങ്കിടുകയും ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുമായ ജയാളികളായ വിശുദ്ധന്മാർക്ക് പൂർണതയേറിയ വിധത്തിൽ വിശ്രമമായിരിക്കും. പുതിയ ആകാശത്തിലും പുതിയ ഭൂമിയിലും, ഒടുക്കത്തെ ശത്രുവായ മരണം ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ ശത്രുക്കളെയും അവന് കീഴ്പ്പെടുത്തിയശേഷം, സർവവും കീഴടക്കുന്നവനായ ക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർക്കും സമ്പൂർണമായ വിധത്തിൽ നിത്യതയോളം വിശ്രമമായിരിക്കും. ആദ്യത്തെ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളിലുള്ള ശബ്ബത്തിൻ വിശ്രമം, നമുക്ക് ശുഷ്കാന്തിയോടെ അന്വേഷിച്ച് അവനെ പൂർണ്ണമായി ആസ്വദിച്ച് ജയാളികളായിത്തീരുവാനാണ്. അവൻ നമ്മുടെ വിശ്രമമായിരിക്കുന്നതിന്റെ രണ്ടാം ഘട്ടത്തിൽ, അവനെ അന്വേഷിക്കുകയും തങ്ങളുടെ വിശ്രമമായി അവനെ ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്ത അവന്റെ എല്ലാ ജയാളികളായ വിശ്വാസികളും സഹസ്രാബ്ദത്തിൽ അവന്റെ വാഴ്ചയിൽ പങ്കുചേരും. [Rev. 20:6] ..അവർ ദൈവത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുവിന്റെയും പുരോഹിതന്മാരായി ആയിരമാണ്ട് അവനോടുകൂടെ വാഴും. [Deut. 12:9] നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങൾക്കു തരുന്ന സ്വസ്ഥതെക്കും അവകാശത്തിന്നും നിങ്ങൾ ഇതുവരെ എത്തീട്ടില്ലല്ലോ. [Heb. 4:8-9] യോശുവ അവരെ വിശ്രമത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു എങ്കിൽ, ഈ കാര്യങ്ങൾക്കുശേഷം അവൻ മറ്റൊരു ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ ദൈവജനത്തിന് ഒരു ശബ്ബത്തിൻ വിശ്രമം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

അനുഭവം

III. മത്തായി 11:28-30-ലെ കർത്താവിന്റെ വാക്കിന് നാം ശ്രദ്ധ നൽകണം—"അധ്വാനിക്കുന്നവരും ഭാരം ചുമക്കുന്നവരുമായ എല്ലാവരും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിശ്രമം നൽകും. ഞാൻ സൗമ്യനും ഹൃദയത്തിൽ താഴ്മയുള്ളവനും ആകയാൽ, എന്റെ നുകം നിങ്ങളുടെമേൽ എടുത്ത് എന്നിൽനിന്ന് പഠിക്കുവിൻ, നിങ്ങളുടെ ദേഹികൾക്കു നിങ്ങൾ വിശ്രമം കണ്ടെത്തും. എന്തെന്നാൽ എന്റെ നുകം എളുപ്പവും എന്റെ ഭാരം ലഘുവും ആകുന്നു."

- വിശ്രമം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെയോ മതത്തിന്റെയോ ഏതെങ്കിലും വേലയുടെയോ ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്റെയോ കീഴിലുള്ള അധ്വാനത്തിൽനിന്നും ഭാരത്തിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രരാക്കപ്പെടുന്നതു മാത്രമല്ല, തികഞ്ഞ സമാധാനത്തെയും പൂർണ്ണ സംതൃപ്തിയെയും കൂടിയാണ്. കർത്താവിന്റെ നുകം എടുക്കുകയെന്നാൽ പിതാവിന്റെ ഹിതം എടുക്കുകയാണ്; പിതാവിന്റെ ഹിതത്താൽ നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. പിതാവിന്റെ ഹിതത്തിന് തന്നെത്തന്നെ പൂർണമായി കീഴ്പ്പെടുത്തിയ, തനിക്കുവേണ്ടിത്തന്നെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത, നേടുവാൻ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത തന്നിൽ നിന്നും നാം പഠിക്കണമെന്ന് ക്രിസ്തു ആവശ്യപ്പെടുന്നു; സൗമ്യനോ ശാന്തനോ ആയിരിക്കുകയെന്നാൽ പിതാവിന്റെ ഹിതത്തിന് പൂർണമായി കീഴ്പ്പെടുത്തി; സാഹചര്യം എന്തുതന്നെയായാലും, ആന്തരികമായ് ദേഹിയിൽ വിശ്രമം ആസ്വദിക്കുന്നതാണ്. പിതാവിന്റെ ഹിതം ലഘുവും അവന്റെ നുകം വഹിക്കുന്നത് എളുപ്പവുമാണ് കാരണം പിതാവിന്റെ ഹിതം, നല്ലതും ദയവുള്ളതും മൃദുവും സൗമ്യവും ഹൃദ്യവും ആകുന്നു.

IV. കൂടാരം കെട്ടുപണി ചെയ്യാനുള്ള ആജ്ഞയെ തുടർന്നാണ് ശബ്ബത്തെന്ന് പുറപ്പാട് 31:12-17 വെളിപ്പെടുത്തുന്നു

- ഇസ്രയേലിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന യഹോവ എല്ലാ യിസ്രായേൽമക്കളും തലമുറതലമുറയായി ശബ്ബത്തിനെ നിത്യനിയമമായിട്ട് ആചരിക്കേണം എന്ന് അവരോട് കൽപ്പിച്ചു. അത് അവനും യിസ്രായേൽമക്കൾക്കും മദ്ധ്യേ എന്നേക്കും ഒരു അടയാളം ആകുന്നു; ആറ് ദിവസം കൊണ്ട് യഹോവ ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും ഉണ്ടാക്കി; ഏഴാം ദിവസം അവൻ വിശ്രമിച്ച് ഉന്മേഷം പ്രാപിച്ചു. മനുഷ്യനായിരുന്നു ദൈവത്തിന്റെ ഉന്മേഷം, കാരണം മനുഷ്യൻ ദൈവവുമായി കൂട്ടായ്മ ആചരിക്കുവാനും ദൈവത്തിന്റെ കൂട്ടാളിയും നേരിണയും ആകുവാനും കഴിയത്തക്കവണ്ണം ഒരു ആത്മാവോടുകൂടെ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. ദൈവം ആദ്യം നമുക്ക് ആസ്വാദനം നൽകുന്നു, തുടർന്ന് നാം അവനോടുചേർന്നു വേല ചെയ്യുന്നു എന്ന ശബ്ബത്തിനെ സംബന്ധിച്ച ദിവ്യ തത്ത്വം അവൻ അവർക്ക് വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ വേലയിൽ ദൈവവുമായി ഒന്നായിരിക്കണമെങ്കിൽ നാം അവനെ ആസ്വദിക്കണം.പെന്തക്കോസ്ത് ദിവസം ശിഷ്യന്മാർ കർത്താവിന്റെ ആസ്വാദനത്താൽ നിറഞ്ഞിരുന്നു; അപ്പോൾ പത്രൊസും പതിനൊന്നുപേരും കർത്താവിനോടുകൂടെ ഒരുമിച്ച് വേല ചെയ്യുവാൻ എഴുന്നേറ്റു; ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച് അത് വേല ചെയ്യുന്നതിന്റെയും വിശ്രമിക്കുന്നതിന്റെയും കാര്യമാണ്; മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച് അത് വിശ്രമിക്കുന്നതിന്റെയും വേല ചെയ്യുന്നതിന്റെയും കാര്യമാണ്; അങ്ങനെ നാം കർത്താവുമായി ഒന്നായിരുന്നുകൊണ്ട് അവനോടുകൂടെ വേല ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ജനമെന്ന നിലയിൽ, നാം ദൈവത്തോടുകൂടെ വിശ്രമിക്കുകയും, ദൈവത്തെ ആസ്വദിക്കുകയും, ദൈവത്തോടുകൂടെ ഉന്മേഷം പ്രാപിക്കുകയും, ഒന്നാമതായി ദൈവത്തെക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന അടയാളം വഹിക്കണം. അതിനുശേഷം നമ്മെ നിറയ്ക്കുന്നവനുമായുള്ള ഒരുമയിൽ നാം ഒരുമിച്ച് വേല ചെയ്യുന്നു; ഇത് ദൈവവുമായുള്ള ഒരു നിത്യ ഉടമ്പടി, ഒരു നിത്യ കരാർ ആണ്. [1 Cor. 15:10] എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാൽ ഞാൻ ആകുന്നത് ഞാൻ ആകുന്നു;...എങ്കിലും ഞാനല്ല എന്നോടുകൂടെയുള്ള ദൈവകൃപയത്രേ. [Exo. 31:17] അതു എനിക്കും യിസ്രായേൽമക്കൾക്കും മദ്ധ്യേ എന്നേക്കും ഒരു അടയാളം ആകുന്നു; ആറു ദിവസംകൊണ്ടല്ലോ യഹോവ ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും ഉണ്ടാക്കിയതു; ഏഴാംദിവസം അവൻ സ്വസ്ഥമായിരുന്നു വിശ്രമിച്ചു.

V. ക്രിസ്തുവിനെ നല്ലദേശമായി ആസ്വദിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗം, "ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള ഏതു വാളിനെക്കാൾ മൂർച്ചയേറിയതും, ദേഹിയെയും ആത്മാവിനെയും സന്ധിമജ്ജകളെയും വേർതിരിക്കുംവരെ തുളച്ചുചെല്ലുന്നതും, ഹൃദയത്തിന്റെ ചിന്തകളും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും വിവേചിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതുമായ" ജീവനുള്ളതും വ്യാപരിക്കുന്നതുമായ ദൈവവചനമാണ്

- യിസ്രായേൽമക്കൾ, പുതിയനിയമ വിശ്വാസികളായ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ പൂർണരക്ഷയിലുള്ള പങ്കാളിത്തത്തിന്റെ ഒരു മുൻകുറിയാണ്. അവർ സ്വർഗീയ ക്രിസ്തുവിൽ (നല്ല ദേശം) പങ്കുചേരുവാനും അവനെ ആസ്വദിക്കുവാനുമായ് അവരുടെ ആത്മാവിലേക്ക് മുന്നേറണമായിരുന്നു. സ്വർഗത്തിൽ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ ക്രിസ്തു ഇപ്പോൾ നമ്മിലും ഉണ്ട്, അതായത്, ദൈവത്തിന്റെ വാസസ്ഥലം ഉള്ളിടമായ നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ ഉണ്ട്. നമ്മുടെ ആത്മാവിലേക്ക് നാം തിരിയുമ്പോഴെല്ലാം, നാം സ്വർഗത്തിന്റെ കവാടത്തിലൂടെ പ്രവേശിക്കുകയും സ്വർഗീയ ഗോവണിയായ ക്രിസ്തു മുഖാന്തരം സ്വർഗത്തിലുള്ള കൃപയുടെ സിംഹാസനത്തെ സ്പർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആത്മാവ് ദേഹിയിൽ ആഴത്തിലുള്ളതാകയാൽ, ദേഹിയിൽനിന്നും ആത്മാവിനെ വേർതിരിക്കുന്നതിന് ദേഹിയെ തകർക്കുന്നത് ആവശ്യമാണ്. നാം വേദപുസ്തകം വായിക്കുമ്പോഴെല്ലാം, ഏതൊക്കെയാണ് സ്വയത്തിൽനിന്നുള്ളതും സ്വയത്തിനുവേണ്ടിയുള്ളതെന്നും, ഏതൊക്കെയാണ് ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതും ദൈവത്തിനുവേണ്ടിയുള്ളതെന്നും വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ നമ്മുടെ ദേഹിയിൽനിന്നും വേർതിരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം അത് ജീവനുള്ളതും ചൈതന്യമുള്ളതും മൂർച്ചയുള്ളതുമായിരിക്കണം; വചനം ജീവനുള്ളതും വ്യാപരിക്കുന്നതുമായിരിക്കേണ്ടതിന് ആത്മാവിൽ സകല പ്രാർഥനയും മുഖാന്തരം അതിനെ വിശ്വാസത്തോട് നാം കലർത്തണം. ദൈവത്തിന്റെ ജീവനുള്ള വചനം നമ്മുടെ ആളത്തത്തിലേക്ക് തുളച്ചുചെന്ന് നമ്മുടെ സന്ദേഹപ്പെടുന്ന മനസ്സിൽനിന്നും അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന ദേഹിയിൽനിന്നും നമ്മുടെ ആത്മാവിലുള്ള ശബ്ബത്തിൻ വിശ്രമമായ ക്രിസ്തുവിലേക്ക് നമ്മെ വിടുവിക്കണം; നമ്മുടെ ദേഹിയുടെ അലച്ചലിൽ നാം ചഞ്ചലപ്പെടുന്നവരായിരിക്കരുത്, സഹസ്രാബ്ദത്തിൽ അവന്റെ വാഴ്ചയുടെ രാജ്യത്തിൻ വിശ്രമത്തിൽ നമുക്ക് പങ്കുചേരുവാൻ കഴിയേണ്ടതിന്, സ്വർഗീയ ക്രിസ്തുവിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നതിനും അവനെ ആസ്വദിക്കുന്നതിനുമായി നമ്മുടെ ദേഹിയെ തിരസ്കരിച്ച് ആത്മാവിലേക്ക് മുന്നേറണം. [Heb. 4:12] എന്തെന്നാൽ ദൈവവചനം ജീവനുള്ളതും, വ്യാപരിക്കുന്നതും, ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള ഏതു വാളിനെക്കാൾ മൂർച്ചയേറിയതും, ദേഹിയെയും ആത്മാവിനെയും സന്ധിമജ്ജകളെയും വേർതിരിക്കുംവരെ തുളച്ചുചെല്ലുന്നതും, ഹൃദയത്തിന്റെ ചിന്തകളും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും വിവേചിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതും ആകുന്നു.